

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 464/2025-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Mariánom Ďurinom, Sibírska 1608/4, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. BA-4Sa/113/2020 (pôvodne vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4Sa/113/2020) takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Ústavnému súdu bola 11. augusta 2025 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom správneho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. BA-4Sa/113/2020, pôvodne vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 4Sa/113/2020. V petite podanej ústavnej sťažnosti sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom rozhodol o vyslovení porušenia označených základných práv postupom správneho súdu v napadnutom konaní, ktorému prikáže konať bez zbytočných prietáhov, prizná mu primerané finančné zadostučinenie vo výške 5 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z obsahu sťažovateľom podanej ústavnej sťažnosti vyplýva, že napadnuté konanie začalo na krajskom súde podaním správnej žaloby 19. novembra 2020, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredia, 29. augusta 8-10, Bratislava (ďalej len „žalovaná“), č. 570 622 6350 0 z 24. októbra 2020 vo veci priznaného starobného dôchodku, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Sociálnej poisťovne č. 570 622 6350 0 z 8. júna 2020. V rámci konania krajský súd výzvou sp. zn. 4Sa/113/2020 z 11. januára 2021 vyzval

sťažovateľa k vyjadreniu sa žalovanej k podanej žalobe, na čo sa sťažovateľ písomne vyjadril 20. januára 2021. Sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti žiadne ďalšie úkony krajského súdu a následne správneho súdu neuvádza, ale namieta celkovú dĺžku napadnutého konania od podania žaloby 19. novembra 2020 v trvaní 5 rokov, ktorú považuje za ústavne nonkonformnú a porušujúcu ním označené základné práva.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Ústavný súd v súlade s § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť, pričom posudzoval, či jej prijatiu na ďalšie konanie nebránia dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

4. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v jeho všeobecnom poňatí odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia príslušného štátneho orgánu (I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020). Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) sa splní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty týkajúcej sa svojich práv (pozri napr. I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020). Ústavný súd v tejto súvislosti opakovane zdôraznil, že čl. 48 ods. 2 ústavy v relevantnej časti ustanovuje imperatív, ktorý platí pre všetky súdne konania a ktorý vyjadruje predovšetkým záujem o to, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu, pretože jeho predlžovanie sa môže v konečnom dôsledku prejaviť ako odmietnutie výkonu spravodlivosti (PL. ÚS 25/01).

5. Zo sťažovateľom veľmi stroho uvedeného prehľadu vykonaných úkonov v napadnutom konaní vyplýva, že krajský súd vykonával procesné úkony podľa § 106 Správneho súdneho poriadku a nebol v konaní nečinný. Taktiež z vyjadrenia samotného sťažovateľa vyplýva, že *«Keďže sa dlhšiu dobu nič podstatné a dôležité nedialo sťažovateľ sa rozhodol dnes podať túto ústavnú sťažnosť, pretože čakanie takmer 5 rokov na začatie súdneho konania a vynesenie verdiktu bola naozaj dostatočne dlhá doba. Toto sa nemôže len tak „prepieť“. Pre objektivnosť treba však uviesť, že PZ sťažovateľa dňa 04.08.2025 dostal nečakane do svojej elektronickej schránky pozvánku na súdne pojednávanie vytyčené dňa 28.08.2025. To však ešte neznamená, že to je kľúčovým dôvodom a vyvinením sa z toho, aby sa táto liknavosť súdu prehladla a týmto sa ospravedlnila.»*

6. Predmetné vyjadrenie sťažovateľa ústavný súd vníma tak, že sťažovateľ akceptoval (právne účinným spôsobom nerozporoval) dobu napadnutého konania napriek ním prezentovanej naliehavosti rozhodnutia o veci pre svoju osobu, avšak práve (až) v momente, keď sa 4. augusta 2025 dozvedel o tom, že v napadnutom konaní je nariadený termín pojednávania, ktorý môže viesť aj k rozhodnutiu o veci, podal ústavnú sťažnosť namietajúcu prietahy v konaní.

7. Uvedenú skutočnosť ústavný súd vníma ako postoj protirečiaci ochrane základných práv, ktorých porušenia sa sťažovateľ domáha. Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a rovnako tak práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je primárne a materiálne odstránenie stavu právnej neistoty a na tento účel je zamerané konanie o ústavnej sťažnosti. Materiálna kompenzácia je len sekundárnym dôsledkom, nie primárnym účelom zásahu ústavného súdu a nemôže byť iniciačným motívom, ktorý dĺžke konania nevzdoruje, ale ju využíva. Skôr popísaný procesný krok sťažovateľa, ktorý (primárne) podáva ústavnú sťažnosť v čase bezprostredne pred termínom pojednávania za súčasnej predošlej tolerancie vyčítaného skoro päťročného obdobia pasivity správneho súdu (predtým krajského súdu) v napadnutom konaní, nesvedčí o efektívnom prístupe sťažovateľa k ochrane základných práv, ktorých vyslovenia porušenia sa domáha podaním ústavnej sťažnosti a ktorých obsahovým účelom je (ako už bolo uvedené) odstránenie stavu právnej neistoty (IV. ÚS 419/2020, IV. ÚS 248/2021, IV. ÚS 451/2024, IV. ÚS 593/2024, IV. ÚS 386/2025). Inými slovami, satisfakčný potenciál rozhodnutia ústavného súdu nie je autonómny prvkom ním poskytovanej ochrany a ani akýmsi paralelným titulom na domáhanie sa tejto ochrany, ba dokonca až náhrady za neúspech v konaní, ale má akcesorickú povahu. Takýmto titulom je len a výlučne potreba chrániť konkrétne základné právo sťažovateľa a prostredníctvom tohto práva aj princíp právnej istoty (I. ÚS 235/03, I. ÚS 112/07, I. ÚS 203/09, I. ÚS 496/2013, I. ÚS 287/2020, IV. ÚS 386/2025).

8. Ústavný súd taktiež sťažovateľovi pripomína judikovanú povinnosť riadneho odôvodnenia podanej sťažnosti konkrétnymi skutkovými okolnosťami, nie iba poukazom na celkovú dĺžku napadnutého konania so záverom jej ústavnej neudržateľnosti. Teda pre posúdenie prípadných prietáhov v konaní orgánu verejnej moci sa vyžaduje náležité odôvodnenie ústavnej sťažnosti a aspoň čiastočný chronologický opis skutkového stavu či uvedenie konkrétnych skutočností umožňujúcich reálne posúdenie ich negatívneho materiálneho dopadu na osobu sťažovateľa a jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (uznesenie ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 266/2021 z 29. júna 2021 publikované v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 88/2021).

9. Vzhľadom na tento záver ústavný súd odmieta sťažovateľom podanú ústavnú sťažnosť z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde. Samozrejme, ústavná udržateľnosť aktuálnej pasivity správneho súdu môže byť prekročená, a to v nie d'alekosiahlej lehote, čo závisí od ďalšieho priebehu konania, keď prípadnému opätovnému podaniu ústavnej sťažnosti nebráni prekážka právoplatne rozhodnutej veci, pričom z vecného hľadiska považuje aj ústavný súd konanie vo veci dôchodkového prieskumu za konanie vyžadujúce si relevantnú pozornosť, na čo týmto už vopred upozorňuje.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. septembra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu